

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 500

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 14 iunie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
168.				
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la București la 10 mai 2004.....	2			
Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave	2-3			
490.				
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la București la 10 mai 2004	3			
★				
181.				
— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor				
			category of personnel from the framework of ministries, other special organs of the central public administration and public institutions.....	4
		504.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice	4
ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI				
		2.	— Hotărâre privind numirea în funcția de adjunct al Avocatului Poporului.....	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
		Decizia nr. 238 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 ¹ alin. 3 din Codul penal.....	5-7	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		490.	— Hotărâre privind unele măsuri pentru accelerarea procesului de implementare a reglementărilor privind ajutorul de stat.....	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la București la 10 mai 2004****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la București la 10 mai 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 iunie 2005.
Nr. 168.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave**

Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei, denumite în continuare *părți*, apreciind importanța întăririi și dezvoltării cooperării în domeniul combaterii criminalității, considerând că o astfel de cooperare ar trebui să aibă loc de o manieră cât mai eficientă, ținând totodată cont de cerințele de natură legislativă, fiind ghidate de principiile egalității, reciprocității și beneficiilor mutuale, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Părțile vor coopera, în conformitate cu legislația națională a acestora, în combaterea infracțiunilor, precum criminalitatea organizată, traficul ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, traficul de ființe umane, terorismul și alte infracțiuni grave, a căror prevenire, descoperire și soluționare necesită măsuri comune luate de autoritățile competente ale ambelor părți.

2. Părțile își vor comunica reciproc prin canale diplomatice autoritățile competente pentru implementarea prezentului acord.

ARTICOLUL 2

1. Cooperarea dintre părți va însemna transmiterea de informații operative necesare pentru urmărirea și identificarea persoanelor, precum și alte măsuri care sunt în consonanță cu obiectivele prezentului acord și cu angajamentele părților prin alte acorduri internaționale și sub auspiciul legislației fiecărui stat.

2. Autoritățile competente ale părților vor colabora, în plus, prin intermediul schimburilor de experiență și al specialiștilor și prin furnizarea reciprocă de informații

legislative și informații privind situația și tendințele criminalității în statele acestora.

3. Acest acord nu privește chestiuni legate de clauza de asistență legală în cazurile penale sau de extrădare.

ARTICOLUL 3

1. Cererile de furnizare a informațiilor sau alte măsuri în conformitate cu acest acord vor fi transmise de autoritățile comunicate, în conformitate cu art. 1 din prezentul acord.

2. Măsurile prevăzute în prezentul acord pot fi implementate prin mijloace de contact la nivel local, ca urmare a înțelegerii care se va încheia între autoritățile mai sus menționate.

3. Dacă autoritatea care primește o cerere de furnizare a informațiilor nu are atribuții în domeniu, aceasta va transmite cererea fără întârziere autorității competente din statul solicitat, informând de îndată în acest sens autoritatea din statul solicitant.

ARTICOLUL 4

Oricare dintre părți poate să refuze îndeplinirea unei cereri dacă se apreciază că răspunzând unei astfel de cereri ar putea aduce atingere suveranității și securității

statului părții sau dacă aceasta contravine dispozițiilor legale sau altor interese fundamentale ale statului.

În asemenea cazuri refuzul va fi notificat fără întârziere părții solicitante, iar motivele refuzului vor fi precizate.

ARTICOLUL 5

1. Informațiile și documentele care au fost primite sub auspiciul acestui acord nu vor fi utilizate fără consimțământul părții solicitate în alte scopuri decât cele stipulate în cerere și acceptate de partea solicitată.

2. Transmiterea către un stat terț a datelor transmise în conformitate cu prezentul acord este posibilă doar pe baza consimțământului scris al autorității competente a părții care le-a transmis.

ARTICOLUL 6

1. Fiecare parte, acționând în conformitate cu legislația sa națională, se va asigura că este respectat gradul de secretizare în ceea ce privește informațiile primite de la cealaltă parte. Informațiile primite de una dintre părți pot fi făcute publice doar cu acordul părții care le furnizează.

2. Fiecare parte, acționând în conformitate cu legislația sa națională, va asigura nivelul de secretizare pe care îl cere cealaltă parte.

ARTICOLUL 7

Schimbul de date personale, în conformitate cu prezentul acord, va face obiectul legislației naționale a părților și al Convenției europene pentru protecția persoanelor împotriva prelucrării automate a datelor (Strasbourg, 28 ianuarie 1981).

Pentru Guvernul României,
Adrian Năstase,
prim-ministru al Guvernului României

ARTICOLUL 8

1. Dacă este necesar, autoritățile competente ale părților, conform art. 1 alin. 2, pot încheia acorduri între ele în scopul implementării prevederilor prezentului acord.

2. Astfel de acorduri vor intra în vigoare de la data semnării, dacă autoritățile semnatare nu decid altfel.

ARTICOLUL 9

1. Prezentul acord va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data primirii ultimei notificări schimbate de părți, prin care acestea se informează reciproc, în scris, prin canale diplomatice cu privire la îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia.

2. Prezentul acord se încheie pentru o perioadă de timp nedeterminată și va rămâne în vigoare pe o perioadă de 6 luni de la data la care una dintre părți a primit o notificare în scris, prin canale diplomatice, privind intenția celeilalte părți de a denunța acordul.

3. Prevederile art. 6 vor fi respectate chiar și după ieșirea din vigoare a prezentului acord, dacă este cazul.

4. Prezentul acord poate fi modificat prin consimțământul reciproc, transmis în scris, al părților. Modificările vor intra în vigoare în conformitate cu procedura stipulată la alin. 1.

Semnat la București la 10 mai 2004, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, suedeză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Regatului Suediei,
Göran Persson,
prim-ministru al Guvernului Regatului Suediei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei
privind cooperarea în combaterea criminalității organizate,
a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope
și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului
și a altor infracțiuni grave, semnat la București
la 10 mai 2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a traficului de ființe umane, terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la București la 10 mai 2004, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iunie 2005.
Nr. 490.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 31 mai 2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 12 iunie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 717/2001, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Locuința de serviciu se pune la dispoziție beneficiarului, complet dotată, inclusiv cu mobilier. Chiria, cheltuielile de întreținere a locuințelor de serviciu și amortizarea bunurilor din dotarea acestora, inclusiv a mobilierului, se suportă de instituțiile publice în care își

desfășoară activitatea beneficiarii, în limita unei sume de 12.000.000 lei lunar.

(2) Chiria pentru locuințele de serviciu se stabilește în conformitate cu prevederile cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și pentru locuințele de protocol.“

2. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care chiriașul se adresează instanțelor judecătorești cu solicitarea de a cumpăra locuința aflată sub incidența prezentei legi, încetează de drept contractul de închiriere pentru acea locuință.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 iunie 2005.
Nr. 181.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 iunie 2005.
Nr. 504.

ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind numirea în funcția de adjunct al Avocatului Poporului

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, republicată, la propunerea Avocatului Poporului, cu avizul comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului României,

birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește în funcția de adjunct al Avocatului Poporului domnul Eremia Mihail Constantin.

Această hotărâre a fost adoptată de birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința comună din data de 7 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 iunie 2005.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238 din 10 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

nr. 1.070/P/2004 al Curții de Apel Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.070/P/2004, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal**, excepție ridicată de Florin Băncianu în cadrul

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Florin Băncianu în Dosarul

judecării apelului penal declarat împotriva Sentinței nr. 568 din 9 septembrie 2004, pronunțată de Tribunalul Constanța. Autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, infracțiune pedepsită cu închisoare de la 10 la 12 ani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 124, privind înfăptuirea justiției, ale art. 125, care reglementează statutul judecătorilor, precum și celor ale art. 126, privind instanțele judecătorești. Se susține că textul criticat instituie un regim discriminatoriu pentru destinatarii legii penale care săvârșesc infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani. În opinia autorului excepției, ceea ce trebuie să primeze nu este pedeapsa prevăzută de lege, ci aceea stabilită de judecător în funcție de pericolul social concret al faptei, de persoana făptuitorului și de celelalte criterii generale de individualizare a pedepsei prevăzute de Codul penal. Or, pentru a proceda la o justă individualizare a pedepsei, judecătorul trebuie în mod necesar să aibă la îndemână și controlul suveran asupra modalităților de executare a acesteia. Atâta timp cât capacitatea judecătorului de a proceda la individualizarea pedepsei este îngrădită de limitări *in abstracto* venind din partea legiuitorului, se produce o iremediabilă contradicție între scopul represiunii penale și capacitatea actului de justiție de a realiza acest scop, fiind astfel încălcate dispozițiile cuprinse în art. 124 din Legea fundamentală, privind înfăptuirea justiției.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul atacat nu contravine art. 16 din Constituție, deoarece nu se încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi cuprinse în art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, iar egalitatea între cetățeni nu presupune o identitate de tratament juridic. Nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 124 din Constituție, deoarece regimul executării pedepselor constituie o problemă de politică penală pe care legiuitorul este singurul îndreptățit să o soluționeze, individualizarea judiciară a pedepsei făcându-se în mod obligatoriu în cadrul individualizării legale. De asemenea, apreciază că dispozițiile constituționale ale art. 125 și 126 nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că limitarea legală a aplicării suspendării executării pedepsei sub supraveghere nu încalcă sub nici un aspect principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Se apreciază că regimul executării pedepselor constituie o problemă de politică penală pe care organul legislativ este abilitat să o soluționeze în funcție de împrejurările concrete existente la

un anumit moment. Prin textul de lege criticat s-a urmărit instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol social ridicat. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 125 și 126 din Constituție, invocate de asemenea în motivarea excepției, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86¹ alin. 3 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 124, privind înfăptuirea justiției, ale art. 125, care reglementează statutul judecătorilor, precum și cele ale art. 126, privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că art. 86¹ alin. 3 din Codul penal reglementează limitativ cazurile în care nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Aceste cazuri privesc infracțiunile „*intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2*”. În teza a doua a alin. 3 al art. 86¹ legiuitorul a prevăzut o excepție de la cazurile menționate mai sus, și anume: „*Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.*” Prin aceste reglementări legiuitorul a restrâns aplicarea măsurii de individualizare a pedepsei constând în suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, în sensul că aceasta nu mai poate fi dispusă în cazul persoanelor care au săvârșit cu intenție infracțiunile menționate în textul de lege. Legiuitorul a exclus astfel de la beneficiul măsurii prevăzute în art. 86¹ alin. 3 din Codul penal pe acei infractori care au săvârșit infracțiuni intenționate grave sau infracțiunile de violență prevăzute în art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2 din Codul penal, în scopul evitării riscului la care societatea s-ar

expune prin lăsarea în libertate a anumitor categorii de condamnați.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care menționăm: Decizia nr. 116 din 15 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 iulie 2000, Decizia nr. 131 din 6 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 august 2000, precum și Decizia nr. 240 din 27 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 24 iunie 2004. Curtea Constituțională a respins toate excepțiile de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile de lege în discuție, subliniind că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere este creată de legiuitor și pusă la dispoziția instanței ca mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei. Ea conferă inculpatului numai o vocație, iar nu un drept de a beneficia de această măsură. Fiind o creație a legiuitorului, este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile, dar și sfera de incidență a acestei măsuri, respectiv să excludă de la această măsură persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau infracțiuni de violență care vădesc o pericolozitate aparte a infractorului.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt contrare principiului egalității în drepturi, prin Decizia nr. 240 din 27 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 24 iunie 2004, Curtea Constituțională a statuat că, „deși prin prevederile [...] art. 86¹ alin. 3 din Codul penal legiuitorul a restrâns aplicarea măsurii de individualizare a pedepsei, în sensul că nu poate fi dispusă în cazul persoanelor care au săvârșit, cu intenție, infracțiunile menționate de acest text de lege, aceasta nu contravine însă prevederilor constituționale ale art. 16, deoarece limitarea legală a aplicării suspendării sub supraveghere nu încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi. Drepturile fundamentale reprezintă o constantă a personalității cetățeanului, o șansă egală acordată fiecărui individ și, din această cauză, principiul egalității cuprinde egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alții. În această situație este evident că regimul pedepselor constituie o problemă de politică penală, pe care organul legislativ este singurul îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente la un moment dat în domeniul

criminalității. Prin măsurile instituite în condițiile art. 86¹ alin. 3 din Codul penal s-a urmărit în exclusivitate instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol ridicat. În asemenea condiții încălcarea principiului egalității s-ar putea pune în discuție numai dacă reglementarea unei astfel de măsuri ar crea discriminări între cetățeni, potrivit criteriilor stabilite de legiuitorul constituant. Dispozițiile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui“.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*“, Curtea a reținut, prin decizia menționată mai sus, că acestea trebuie corelate cu dispozițiile alin. (1) și (3) ale aceluiași articol, potrivit cărora „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*“ și „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*“. Din această perspectivă, susținerea autorului excepției potrivit căreia judecătorul ar trebui să facă o individualizare a modului de executare a pedepsei, fără limitările *in abstracto* impuse de lege, apare ca neîntemeiată. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind o creație a legiuitorului, este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile, dar și sfera de incidență a acestor măsuri, respectiv să excludă de la aceste măsuri persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau infracțiuni de violență care vădesc o pericolozitate aparte a infractorului.

Aceste argumente care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal față de art. 125 privind „*Statutul judecătorilor*“ și art. 126 referitor la „*Instanțele judecătorești*“ din Legea fundamentală, se constată că acestea nu au relevanță în cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Florin Băncianu în Dosarul nr. 1.070/P/2004 al Curții de Apel Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind unele măsuri pentru accelerarea procesului de implementare a reglementărilor privind ajutorul de stat**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ajutoarele de stat sub formă de schemă sau ajutoare individuale, prevăzute în proiecte de acte normative sau în proiecte de acte administrative — legi, ordonanțe de urgență, ordonanțe, hotărâri ale Guvernului, hotărâri ale consiliilor locale, contracte de privatizare, alte contracte administrative etc. — se notifică Consiliului Concurenței și se acordă numai după autorizarea lor de către acesta.

(2) Actele administrative emise și contractele administrative încheiate, prin care se acordă ajutoare de stat fără respectarea obligației de notificare, precum și de obținere a autorizării potrivit dispozițiilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, sunt lovite de nulitate.

(3) Consiliul Concurenței poate solicita instanțelor de judecată competente constatarea acestei nulități, precum și recuperarea/rambursarea ajutoarelor de stat ilegale.

Art. 2. — (1) Furnizorii de ajutor de stat, orice alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale au obligația să țină o evidență specifică privind toate ajutoarele de stat acordate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale reglementărilor adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea acestei legi.

(2) Evidența specifică prevăzută la alin. (1) trebuie să asigure toate informațiile necesare:

a) întocmirii corecte și complete a notificării intenției de acordare a unor ajutoare de stat noi, precum și a modificării ajutoarelor de stat existente;

b) întocmirii raportărilor privind ajutoarele de stat transmise Consiliului Concurenței, în conformitate cu prevederile regulamentelor specifice adoptate de acesta;

c) urmăririi și controlului utilizării ajutoarelor de stat acordate, precum și îndeplinirii obiectivelor avute în vedere la autorizarea acestora.

Art. 3. — (1) Furnizorii de ajutor de stat, orice alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale au obligația de a raporta datele și informațiile prevăzute în Regulamentul privind procedurile de raportare și monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 94/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 18 mai 2004.

(2) Datele și informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi raportate, după caz, la termenele prevăzute în regulamentul specific sau conform solicitărilor Consiliului Concurenței.

Art. 4. — Autoritățile administrației publice au obligația de a informa Consiliul Concurenței cu privire la existența oricărui ajutor de stat ilegal sau interzis de care au luat cunoștință.

Art. 5. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei următoarele fapte:

a) neîndeplinirea obligației de ținere a evidenței specifice prevăzute la art. 2 și ținerea incorectă sau incompletă a acesteia;

b) nerespectarea termenelor de raportare prevăzute la art. 3;

c) refuzul sau omisiunea transmiterii de date și informații, precum și furnizarea către Consiliul Concurenței a unor date și informații incomplete și/sau incorecte.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 5 și aplicarea sancțiunilor sunt de competența inspectorilor de concurență împuterniciți de Consiliul Concurenței.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Mihai Alexandru Voicu

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 26 mai 2005.
Nr. 490.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 017535